

ПЪСЕНЬ ЗА ЧОВЪКА

Ние спориме
двама съсъ дама
на тема:
„Човѣкътъ въвъ новото време“

А дамата сонната, знаете —
тропа, нервира се,
даже проплаква.
Залива ме съ кални потоци
отъ ропотъ
и градъ отъ словесна
атака.

— Почакайте, казвамъ, — почакайте,
нека. . .

но тя ме прекъсва сърдито:
„Ахъ, моля запрете,
азъ мразя човѣка.
Не струва той ваща защита“.

„Азъ четохъ какъ нѣкой
насѣкаль съ секира,